

Niels Groot en Linda Hofman (beiden CDA) roeren in het Eindhovens Dagblad (28-12-2017) een belangrijk thema aan dat alle Eindhovenaren aangaat. Namelijk: in wat voor stad willen we leven en mogen wij daar zelf ook iets over zeggen?

De hedendaagse Eindhovense groeikoorts lijkt door alle politici als een vaststaand en zelfs lovenswaardig feit te worden geaccepteerd. Wat ons betreft zou je in eerste instantie de vraag moeten stellen of 'groei om de groei' een doel op zich kan zijn. Hoe leuk de economische wind in de rug ook is, het gaat uiteindelijk om het levensgeluk van de mensen, die in Eindhoven wonen. De sociologie heeft bewezen dat er ook aan samenlevingsvormen een kwantitatieve grens zit. Komt een stad boven de 60.000 inwoners dat treden er, met de plezierige kanten van de groei, ook nare neveneffecten op. Luchtvervuiling, verarming, dakloosheid, criminaliteit, anonimiteit, vereenzaming, verkrotting, leegstand, identiteitsverlies. Dat geldt dus zeker voor een stad van 200 of 300-duizend inwoners. De vraag is of het stadsbestuur de Eindhovenaren ook vertelt over de minder aangename kanten van de snelle groei en of je als bevolking die neveneffecten van de gewenste: "grote-stadsallure" wel behoorlijk kunt verwerken. Het is echt niet allemaal: Hosanna: metropoolregio, Brainport, expats, design en technologie! Kortom: we willen meepraten over de keuzes, die ook binnen een groeimodel te maken zijn.

Ook wanneer je de keuze voor onstuimige groei maakt, blijft de vraag of je in de bebouwde omgeving het maximale aan sociale cohesie kunt bereiken door liefdevol te bouwen. Dat betekent dat het geld niet als enig motief aan de macht kan zijn. De vraag is dan, aansluitend bij de zorgen van het CDA, of de verdichting in onze krappe binnenstad plaats moet vinden of buiten de rondweg waar hoogbouw qua schaalgrote meer lucht krijgt. Op het ogenblik bevinden we ons in Eindhoven in de volgende situatie: de groei wordt door het stadsbestuur bewierookt en de hoogbouwbeslissingen liggen in de handen van een zestal-bouwgiganten. Dat is niet goed.

Het heeft ons de laatste jaren verwonderd hoe weinig zeggenschap de Gemeente zelf heeft bij de realisatie van elke volgende toren. Over meepraten van de bewoners of maatschappelijke organisaties gaat het niet eens. Als een vorm van schijn-inspraak mogen burgers in een laat stadium hun mening nog geven, maar de echte beslissingen zijn dan al genomen. Kijk naar Deken van Somerenstraat (parkeerterrein bij de brandweerkazerne) en de Amvest-torens naast het station.

In het CDA artikel wordt ook geklaagd over de verkeersafwikkeling. De vijfde stad van het land heeft wat afgewerkte vrachtautobanden op straat gegooid en fietsers op de rijbaan geleid om

auto's tot langzamer rijden te dwingen. Natuurlijk is het een puinhoop op de Vestdijk en weet heel België inmiddels dat de Eindhovense binnenstad een 'no-go' zone geworden is. Wat we missen in het stuk van het CDA zijn oplossingen.

Hier zijn er een paar: Respecteer onze bestaande binnenstad en knap hem op. Er zijn tal van luisterrijke winkelpanden achter de gruwelijke trespa-aftimmeringen. Besluit niet al te hoog te bouwen binnen de binnenring en eventueel echt hoog daarbuiten: Fellenoord, Dorgelolaan, Campina, High Tech campus, Brainport Campus, Fuutlaan en Strijp S. Ook in de vijftiger-jaren wijken is bij herindeling plaats voor hoogbouw, die past bij de schaal en stijl van de bestaande bouw. De bebouwing aan de stadsranden houdt het verkeer uit de binnenstad.

Bouw echte, ruim bemeten en gratis parkeermogelijkheden aan de stadsranden. Waarom kan dat in Den Bosch en Hasselt wel? Nodig je gasten op een presenteerblaadje naar een fraai gerenoveerde binnenstad met zingevende Middeleeuwse elementen. Verbied ze niet om je te bezoeken. Maak het ze makkelijk. Biedt fietsen aan en doe niet steeds alsof alles waarmee de mens zich transporteert verwerpelijk is: 'het fameuze blik', die eindeloze fietsenrijen, die gruwelijke scootmobiels, kinderwagens en scooters. Waarom kan alleen de bus in Eindhoven op sympathie rekenen? Laten we vol gaan voor milieuvriendelijk vervoer; de Gemeente voorop! Maar dan wel met respect voor de zich verplaatsende Eindhovenaar. Of laten we ons ter meerdere eer en glorie van het stadsbestuur voorlopig van de fiets rijden tussen wolkenkrabbers, die op de meest onverwachte plaatsen uit de grond springen?

HvA

Titelsuggestie:

Groeien niet om de poen,

maar met liefde en zingeving